

INTERNATIONAL
BEIT DIN
בית דין בינלאומי לעניני אישות

444 West 259 Street
Suite 3A
Riverdale, New York 10471

718.543.1471
info@internationalbeitdin.org
internationalbeitdin.org

Rabbi Simcha Krauss
Founding Av Beit Din, Emeritus

Rabbi David Bigman
Av Beit Din

Rabbi A. Yehuda Warburg
Director

תיק מס 253/2020

י"א אדר תשפ"א

23 פברואר 2021

התובעת

נגד

הנתבע

פסק דין

עובדות המקרה

באה בפנינו האישה האומללה, התובעת ומבקשת להשתחרר מכבלי עגינותה. בני הזוג נישאו כדת משה וישראל ביום 22 בפברואר 2013. מוצאו של הנתבע ממונטריאל, קנדה, ומוצאה של התובעת מניו יורק. לאחר נישואיהם התגוררו בני הזוג בלונג איילנד, עד פרידתם.

חודשים מספר לאחר הנישואין גילתה התובעת שהנתבע משתמש בסמים, וככל שעבר הזמן התברר שהשימוש מאד מאסיבי התובעת הבינה שהוא משתמש בסמים קשים.

הנתבע התחיל להיעלם לתקופות שהפכו להיות ממושכות יותר ויותר, ובחזרותיו הביתה שליטתו בעצמו ובתגובותיו הלכה ופחתה עם הזמן. התנהגותו חסרת הגבולות הגיעה לידי כך שהוא איים

על התובעת ואנס אותה, תוך שהוא מתקשה להסתיר את מצבו. וכך, לתדהמתה גילתה התובעת שהנתבע מקיים קשר קבוע עם נערות ליווי, ועם זונות ממין זכר וממין נקבה, כמה וכמה פעמים בשבוע, ולעתים אפילו כמה פעמים ביום אחד.

התובעת, שנכנסה להיריון, נאלצה לבצע הפלה בהיתר של רב, משום שגילתה שהנתבע הדביק אותה במחלת מין (המסמכים נמצאים בידי בית הדין).

הנתבע צילם תמונות עירום של התובעת ששימשו בידיו כאיום לבל תהין להשתמש כנגדו בדברים שהלכה וגילתה במשך הזמן. באותה עת הבינה התובעת שרבים מחבריו מהישיבה במונטריאול יודעים על התנהגותו ושעוד הרבה לפני שנישאה לו הדברים היו ידועים להם, אך לה לא התגלה דבר. רק אז היא גם הבינה שסיבת מותם של שני אחיו, שנפטרו זה מכבר, הייתה כתוצאה מהתמכרויותיהם לסמים ולאכזריות, כשהיא חשבה לתומה כל העת שהם נפטרו בדרך הטבע. אז היא גם הבינה שהגירושין מאשתו הראשונה היו מאותם הטעמים ממש.

בשנת 2016 כשהבינה התובעת את המצב לאשורו והתגברה על פחדיה, היא הגישה בקשה לגט. אלא שעד היום היא יושבת בעגינותה ואין מושיע לה. יש לציין שבידי בית הדין מצויים מסמכים, הודעות טקסט ועדויות, המוכיחים את דברי התובעת. קבילותן ותוקפן של ההודעות והעדויות אושרו מבחינה הלכתית בנימוקים בסוגיה זו שנכתבו על ידי הרב ורבורג שליט"א במסגרת פסק הדין שניתן על ידי בית הדין בתיק זה ביום כ"ד בחשון תש"פ 11/11/2020.

דין

מכל המסמכים, הודעות הטקסט, הצילומים והעדויות שהובאו בפני בית הדין, ברור לבית הדין כשמש בצהריים, שהתובעת לא ידעה לפני הנישואין דבר וחצי דבר על חלקים אלו בחייו של החתן. היא לא ידעה על התמכרותו לסמים, וכן לא ידעה על ההפקרות המינית שבה הוא היה נוהג עם גברים ונשים כאחד. בעצם חתנה ניהל חיים כפולים והיא לא ידעה. ייתכן שהדברים הוסתרו היטב, אך לעובדה שלפני נישואיהם התובעת חיה בארה"ב והנתבע חי בקנדה, יש חלק נכבד בכך שהדברים לא הגיעו לאזניה. ועוד יש להוסיף ולציין, שהתובעת ומשפחתה משתייכים לקהילה האורתודוקסית-מודרנית, ואילו הנתבע ומשפחתו משתייכים לקהילה החרדית, וגם גורם זה הוסיף לחוסר יכולתה של התובעת לדעת על אורחות חייו של הנתבע.

קידושי טעות

מכל האמור עולה שלפנינו מקרה של מקח טעות פשוט (שולחן ערוך, חושן משפט, סימן רלב, סעיף יא). וברור הוא שאדעתא דהכי לא קידשה האישה את עצמה. ועוד, שאין שום אישה בעולם

המסכימה לחלוק את מיטתה עם זונות, עם נשים מפוקפקות ועם גברים אחרים. ועוד, שישנה סכנה של הידבקות במחלות מין שונות, ה' ירחם, שיכולות להביא אדם לסכנת חיים ממש, מה שאכן קרה במקרה דנן כשהתובעת נאלצה להפיל את עובריה, ה' ירחם.

הרי שאין לך מום גדול מזה, הן מצד הסכנה והן מצד החרפה והביזיון שרוב הנשים מרגישות אפילו במקרה של בגידה ר"ל, או אפילו כשמדובר במקרה יחיד של הליכה לזונה, וכל שכן כאן שהדברים נעשו לעתים מזומנות מאוד, לפעמים כמה פעמים ביום.

בית הדין פנה לנתבע כדי לשכנע אותו לתת גט, וכן פנה לקרובי משפחה ולאנשים בעלי השפעה שסייעו לשכנעו לתת גט, אך העלה חרס בידו. הנתבע, מסיבותיו, איננו מוכן לתת גט על אף המאמצים הרבים מצד בית הדין ועל אף חוסר ההיגיון שבדבר. וברור לנו, חברי בית הדין, שאין אפוטרופוס לעריות ואין להשאיר בת ישראל כהפקר. אין זאת, אלא שהבעל סומך על עוצם ידו וכבוד משפחתו והשפעתה בעולם היהודי, שאף אחד לא יפעל כדי להציל אומללה זו מידי.

כתב הרב יצחק אלחנן ספקטור (שו"ת עין יצחק, אבן העזר, סימן כד) בעניין מי שאינו יכול לבוא על אשתו כאורח כל ארעא, וז"ל:

"וממילא הדין נותן דהיכא דלא ידעה בעת הקידושין והנישואין שיש לו מום זה, דודאי הקידושין בטלין עי"ז המום וכמו כל מום במכירה, וכמו דאמרו בכתובות (ד' ע"ג ע"ב) כעין זה גבי מומי אשה דמ"ש כתובה דלא בעיא כו' אי הכי גט נמי לא תיבעי כו'".

והרב צבי פסח פרנק (שו"ת הר צבי, אבן העזר, סימן קפ) דן באישה שמיד לאחר הנישואין גילתה שבעלה חולה במחלת השיגעון, ופסק שגם במום גדול באיש הוא קידושי טעות, והביא ראיות ברורות לכך שבקידושי טעות יוצאת בלא גט ואין חוששים לגזירה שיאמרו אישה יוצאת בלא גט. וז"ל:

"ונחזי אנן, דהרי טעמא דצריכה גט בנמצא בה מום, פליגי בכתובות דף ע"ג ע"ב, דרבה ורב חסדא סבירא להו דהגט הוא מדרבנן, ורבא סבירא ליה דמטעם ספק צריכה גט, ופירש"י [ד"ה ספוקי] דהספק על סתם אדם אם אפשי באשה נדרנית או לאו, ע"כ. ומסתבר דספק זה הוא בסתם מומין די ש להסתפק אולי נתרצה מדלא התנה, אבל במומין גדולים ואיכא אומדנא

דמוכח שבודאי לא נתרצה, אין כאן ספק דקידושין בטלין, וכמו שכתבו [תוס' כתובות ע"ב ע"ב ד"ה על מנת], דצריך לחלק בין מום דאיילונית לשאר מומין.

ויתכן לומר, דלרבא דצריכה גט מטעם ספק יצא לנו קולא, דבכהאי גוונא דליכא ספיקא אלא שהקדושין בטלין מטעם מקח טעות, אין לומר דצריכה גיטא מדרבנן, דלרבא לא מצינו שגזרו חכמים לחייב גט, דהא דצריכה גט הוא מטעם ספיקא דאורייתא, וממילא דתהא שריא לגמרי גם בלי גט, וכמו שמצינו באיילונית בדלא ידע, דשריא גם בלי גט".

ועוד הביא בהמשך דבריו ראייה מאור זרוע הגדול (חלק א, סימן תשסא) שנשאל באישה שהתקדשה על ידי שליח והבעל היה סומא בשתי עיניו אם לכוף גט, והשיב:

"מה שהשבתי לכוף לרווחא דמילתא בעלמא כי לענ"ד אפי' גט לא היתה צריכה אם לא ידעה מום זה שבבחור קידושי טעות הן אף על פי שלא היו הקידושין בתנאי".

מדבריו הוכיח הרב פרנק שמום גדול בבעל הוא קידושי טעות והקידושין בטלים לגמרי ללא צורך בגט.

וממש כנידון דידן הביא הגאון הגדול הרב משה פיינשטיין (שו"ת אגרות משה, אבן העזר, חלק ד, סימן קיג), במי שנודע לאחר נישואיו שהוא שטוף במשכב זכר, וז"ל:

"אבל לענין נ"ד כיון שמצינו שבמום גדול הוא בעצם מקח טעות גם באשה כדבארתי באג"מ חאה"ע ח"א סימן ע"ט וסימן פ' מסתבר שזה דהבעל הוא שטוף במשכב זכור שהוא התועבה היותר גדולה והמאוס ביותר והוא דבר גנאי לכל המשפחה, וכ"ש שיהיה זה גנאי ביותר לאשתו אם בעלה בוחר יותר במשכב המאוס הזה תחת משכב אשתו הוא ודאי קידושי טעות וברור לן ששום אשה לא היתה מתרצית להנשא לאדם מנוול ומאוס ובזוי כזה, ואם תיכף כשנודעת מזה הלכה ממנו מסתבר שאם אי אפשר להשיג גט ממנו יש

להתירה מדין קידושי טעות, אך אם אפשר להשיג גט צריך להשתדל בכל מאי דאפשר להשיג גט כשר, דהא אם אינו שטוף בזה אלא שנזדמן איזה פעם מצד שתקפו יצרו אולי אין להחשיב זה לקידושי טעות אף שהוא רשע גמור גם בשביל פעם אחת ויש שיטעו לדמות להחשיב גם זה קידושי טעות, אבל אם הוא שטוף בזה שיותר נהנה ממשכב זכור ממשכב נשים הוא ודאי קידושי טעות, אבל כל זה אם הלכה ממנו תיכף אבל אם שהתה אצלו אף אחר שנודעת אז קשה לבטל הקידושין. ואם בא זה מענין שטות מאחר שהוא שלא כדרך הטבע ודאי הוא מום דכיון שהוא מצד שטות עלול לעוד שטותים, אבל בעצם הוא מצד רשעות וניוול שג"כ הוא טעות כדלעיל".

מסקנות פסק הדין

הנראה בעינינו מכל האמור לעיל:

1. הקידושין בין בני הזוג היו קידושי טעות משום שהתובעת לא ידעה דבר על המום הגדול שיש לנתבע וגם לאחר נשואיה המום לא נתגלה מיד.
2. ברגע שהתובעת הבינה את גודל המום על כל פרטיו וסעיפיו, היא עזבה את הנתבע.
3. הנתבע איננו מתכוון לתת גט בשום פנים והתובעת איננה חיה אתו מזה זמן רב, ובמקום עיגון כזה יש להתיר את האישה בלא גט.
4. מאחר שהתובעת גרושה מנישואיה הקודמים הרי היא מותרת לכל אדם מלבד כהן.

וה' הטוב יאיר עינינו בתורתנו ולא נשגה בדבר הלכה, אכ"ר.

